

[Niels Anker Kofoed]

Det sidste, man gjorde – ja, alt er jo sket i retfærdighedens hellige navn – var, at man tog vedligeholdelsesfradraget for stuehusene væk. Det var retfærdigt, sagde man. Det er muligt, jeg skal ikke gå ind på retfærdighedstanken, bare sige, at de 100 mill. kr., det koster landbruget, trækker man ud af landbrugssektoren, og det kan den i hvert fald ikke investere for. Jeg ved nu heller ikke, om landbrugets indkomstforhold er så formidable, at det kan betinge, at man trækker yderligere penge ud af landbruget.

Men tilbage til forslaget. Der er nogle interessante bemærkninger. Der står, at den private sektor i kraft af en opstramning af lovdadministrationen har afskrevet gæld og lavet henstandsordninger, der giver en rentelettelse på 20.000 kr. pr. brug. Hvis vi siger, at 6.000 brug har benyttet sig af denne regel, bliver det altså 120 mill. kr. i rentelettelse, den private sektor har givet på årsbasis. Det er ikke et ringe beløb, den private sektor har givet i tilskud til landbruget. Jeg vil gerne spørge, hvor meget staten egentlig har givet i rentelettelse. Jo, der står her: omkring 375 mill. kr. efter den tidligere lov.

Man kan regne de 20.000 kr. i rentelettelse fra den private sektor om og spørge, hvor meget gæld den har afskrevet. Hvis man nu regner med, at 16 pct. rente er blevet afskrevet, så er det 600–700 mill. kr., den private sektor har støttet landbrugssektoren med. Hvor meget har statens bidrag været i samme situation?

§ 3 giver yderligere mulighed for at lave henstandsordninger. Synes ministeren, det er rimeligt, at man nu laver en henstandsordning, f.eks. på 3–5 år, uden forrentning i den tid? Den, der har leveret varen, skal indbetale moms i den periode. Er det statens bidrag? Det vil sige, at den private kreditor både skal slippe momspenge og forrente dette beløb, idet staten med denne lov tvinger ham til at gå med til den slags henstandsordninger.

Der er flere andre ting, vi kan vende tilbage til i udvalget. Jeg vil gerne tilsige regeringen en velvillig behandling, men tager det som et symptom på, at ingen af de ordninger, vi har lavet, egentlig har hjulpet godt nok.

Bjørn Poulsen (SF):

Som tidligere ordførere har været inde på, er det jo ikke første gang, vi behandler forslag om gældssanering. Det er en lov, vi stemte for i 1980 ud fra den opfattelse – den fik vi af den debat, som foregik ved første behandling af forslaget – at den helt naturligt skulle følges op af nogle langsigtede løsninger. Denne helt nødvendige opfølgning kom desværre ikke, og derfor undlod vi at stemme for forslaget, næste gang det blev fremsat.

Vi står nu i den situation, at forslaget er fremsat igen, og lad mig meget kraftigt understrege, at vi ikke stemmer for dette forslag, hvis ikke der ligger rammer for en langsigtet løsning. Jeg synes, der er gjort grin nok med folketinget med hensyn til at lave kortsigtede ordninger uden den nødvendige opfølgning, og det må være vores krav, at der i hvert fald lægges nogle rammer for en langsigtet løsning, før SF vil være med til at stemme for dette forslag.

På den anden side vil jeg sige, at jeg da er glad for, at man hen ad vejen fra landbrugsministerens side har opstrammet reglerne, således at akkorder er noget helt normalt, det forekommer hver evig eneste gang, der sker gældssanering. Jeg er også glad for, at det understreges, at det også skal være således efter den lovændring, der ligger her.

Vi ser gældssaneringsloven som en del af en overgangsordning til en langsigtet løsning, og det er en af grundene til, at de ting efter vores mening hænger sammen.

Jeg synes, at vi bør benytte lejligheden til at opfordre landbruget – her tænker jeg på organisationerne – til ærlig talt at tage den situation, vi sidder i nu, lidt mere alvorligt, til forskel fra den måde, man har gjort det på indtil nu. Jeg synes, at landbrugets organisationer har spillet ping-pong med den del af landbruget, der er ude i meget store økonomiske problemer. Det har i hvert fald ikke været deres ærinde, man har gået, når man har krævet løsninger, som nærmest kan betegnes som en mild udstrøning af kontante midler til hele landbruget. Vi har tidligere sagt, hvad det er, der skal til, nemlig i allerhøjeste grad selektive midler og i allerhøjeste grad en finansieringsreform, der igen kan gøre det rentabelt at drive animalsk produktion. Jeg synes nok, at landbruget ikke har været sin plads voksen. Jeg synes, at de situationer, der er opstået, har været under al kritik.